

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Magyar Villamos Művek Zrt. (MVM)

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebviteli Igazgatósága

Tolkningsfrågor

1. Är ett holdingbolag som aktivt medverkar i skötseln av vissa angelägenheter i dotterbolagen eller i hela koncernen, men som inte debiterar dotterbolagen för de tjänster som utförts i anslutning till den aktiva holdingverksamheten och inte heller debiterar mervärdesskatt, skattskyldig för mervärdesskatt med avseende på dessa tjänster?
2. Om den första frågan besvaras jakande, får då det aktiva holdingbolaget utnyttja rätten att dra av mervärdesskatt för de tjänster som det har använt sig av och som har direkt anknytning till den skattepliktiga ekonomiska verksamheten i vissa dotterbolag, och i så fall hur?
3. Om den första frågan besvaras jakande, får då det aktiva holdingbolaget utnyttja rätten att dra av mervärdesskatt för de tjänster som det har använt sig av och som ligger i hela koncernens intresse, och i så fall hur?
4. Påverkas svaren på de föregående frågorna, och om så är fallet i vilken mån, om det aktiva holdingbolaget som mellanhand fakturerar dotterbolagen för de tjänster som används?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Ordinario di Venezia (Italien) den 29 januari 2016 – Vinyls Italia SpA, i likvidation mot Mediterranea di Navigazione SpA

(Mål C-54/16)

(2016/C 156/31)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Vinyls Italia SpA, i likvidation

Svarande: Mediterranea di Navigazione SpA

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär den "bevisning" som den som haft vinning av en återvinningsgrundande handling enligt artikel 13 i förordning nr 1346/2000 ⁽¹⁾ ska inge för att framställa invändning mot angripande av denna handling med stöd av bestämmelserna i lex fori concursus att den berörda parten ska framställa en processuell invändning i strikt mening inom den frist som är fastställd i domstolslandets lagstiftning, åberopa undantagsbestämmelsen i förordningen och bevisa att de två villkoren i nämnda bestämmelse är uppfyllda

eller

är artikel 13 i förordning nr 1346/2000 tillämplig i det fall då den berörda parten har åberopat den ifrågavarande bestämmelsen under målet, även efter den frist som är fastställd i domstolslandets lagstiftning för att framställa processuella invändningar, eller kan invändningen även konstateras av en domstol ex officio, under förutsättning att den berörda parten har bevisat att den skadliga handlingen omfattas av lex causae i en annan medlemsstat vars lagstiftning i det föreliggande fallet inte tillåter att handlingen angrips på något sätt?

- 2) Ska hänvisningen i artikel 13 i förordning nr 1346/2000 ⁽²⁾ till bestämmelserna i lex causae i syfte att fastställa huruvida *"lagen i det föreliggande fallet inte tillåter att handlingen angrips på något sätt"* tolkas så, att den part som har bevisbördan ska bevisa att det i lex causae i det aktuella fallet inte på ett allmänt och abstrakt plan stadgas rättsmedel för att angripa en påstådd skadlig handling som den som är aktuell i förevarande mål – betalning av en avtalsenlig skuld – eller så, att den part som har bevisbördan ska bevisa att i den mån en sådan typ av handling kan angripas enligt lex causae är de materiella villkoren – som avviker från dem i lex fori concursus – inte uppfyllda för att yrkandet ska kunna prövas i sak i ifrågavarande mål?
- 3) Kan undantagsordningen i artikel 13 i förordning nr 1346/2000 – med tanke på bestämmelsens syfte, det vill säga att skydda tredje mans berättigade förväntningar om att handlingen enligt lex causae inte kan återvinnas – tillämpas även i det fall där avtalsparterna har säte i en och samma medlemsstat, vars lagstiftning förväntas att bli lex fori concursus i händelse av en av parternas insolvens, men parterna genom en klausul om val av lagstiftningen i en annan medlemsstat utesluter återvinning av handlingar för genomförande av det ifrågavarande avtalet från tillämpningsområdet för tvingande regler i lex fori concursus som syftar till att värna om principen om likabehandling av borgenärerna, vilket i händelse av senare inträffad insolvens är till skada för samtliga borgenärer?
- 4) Ska artikel 1.1 i förordning nr 593/2008 tolkas så, att *"situationer som innebär lagkonflikt"* med avseende på förordningens tillämpning även omfattar det fall där ett tidsbestämt fraktavtal ingås i en medlemsstat av bolag med säte i denna medlemsstat, men innehåller en klausul om val av lagstiftningen i en annan medlemsstat?
- 5) För det fall den fjärde frågan ska besvaras jakande, ska artikel 3.3 i förordning nr 593/2008 jämförd med artikel 13 i förordning nr 1346/2000 då tolkas så, att parternas val att låta ett avtal omfattas av lagen i en annan medlemsstat än den där *"alla andra omständigheter av betydelse i det aktuella fallet"* föreligger inte påverkar tillämpningen av tvingande regler i den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning vilka i egenskap av lex fori concursus tillämpas på möjligheten att angripa återvinningsgrundande handlingar som ingicks före insolvensen och således har företrädare framför undantagsbestämmelsen i artikel 13 i förordning nr 1346/2000?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, s. 6).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 5 februari 2016 – Associação Sindical dos Juízes Portugueses mot Tribunal de Contas

(Mål C-64/16)

(2016/C 156/32)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Associação Sindical dos Juízes Portugueses

Motpart: Tribunal de Contas